

Vergaderjaar 2007–2008

21 501-31

Raad voor de Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken

Nr. 150

¹ Samenstelling:

Leden: Van der Vlies (SGP), De Wit (SP), voorzitter, Van Gent (GroenLinks), Blok (VVD), Tichelaar (PvdA), Nicolai (VVD), Jan Jacob van Dijk (CDA), Smeets (PvdA), Dezentjé Hamming-Bluemink (VVD), Omtzigt (CDA), Van Hijum (CDA), Timmer (PvdA), Koer Kaya (D66), Jonker (CDA), ondervoorzitter, Luijben (SP), Ulenbelt (SP), Ortega-Martijn (ChristenUnie), Blanksma-van den Heuvel (CDA), Van der Burg (VVD), Koppejan (CDA), Tony van Dijk (PVV), Spekman (PvdA), Thieme (PvdD), Karabulut (SP) en Vos (PvdA).

Plv. leden: Van der Staaij (SGP), Gerkens (SP), Vendrik (GroenLinks), De Krom (VVD), Heerts (PvdA), Weekers (VVD), Smilde (CDA), Depla (PvdA), Aptroot (VVD), Uitslag (CDA), Willemse-van der Ploeg (CDA), Dijsselbloem (PvdA), Pechtold (D66), Spies (CDA), Irrgang (SP), Lempens (SP), Cramer (ChristenUnie), Biskop (CDA), Kamp (VVD), Joldersma (CDA), Fritsma (PVV), Tang (PvdA), Ouwehand (PvdD), Gesthuizen (SP) en Heijnen (PvdA).

² Samenstelling:

Leden: Atsma (CDA), Van Bommel (SP), ondervoorzitter, Van der Staaij (SGP), Waalkens (PvdA), voorzitter, Van Baalen (VVD), Ormel (CDA), Spies (CDA), Van Velzen (SP), De Nerée tot Babberich (CDA), Jan Jacob van Dijk (CDA), Blom (PvdA), Eijssink (PvdA), Van Dam (PvdA), Dezentjé Hamming-Bluemink (VVD), Jonker (CDA), Irrgang (SP), De Roon (PVV), Boekstijn (VVD), Pechtold (D66), Ten Broeke (VVD), Peters (GroenLinks), Gill'ard (PvdA), Jasper van Dijk (SP), Thieme (PvdD) en Wiegman-van Meppelen Scheppink (ChristenUnie).

Plv. leden: Jager (CDA), De Wit (SP), Van der Vlies (SGP), Vos (PvdA), Snijder-Hazelhoff (VVD), Haverkamp (CDA), Van Gennip (CDA), Lempens (SP), Schermers (CDA), Knops (CDA), Jacobi (PvdA), Samsom (PvdA), Kuiken (PvdA), Teeven (VVD), Roemer (SP), Wilders (PVV), Nicolai (VVD), Van der Ham (D66), Van der Burg (VVD), Duyvendak (GroenLinks), Boelhouwer (PvdA), Van Leeuwen (SP), Ouwehand (PvdD) en Voordewind (ChristenUnie).

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 25 juni 2008

De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹ en de vaste commissie voor Europese Zaken² hebben op 3 juni 2008 overleg gevoerd met minister Donner van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over:

- **het verslag van de Raad Werkgelegenheid en Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken (gedeelte Werkgelegenheid en Sociaal Beleid) (21 501-31, nr. 147);**
- **de agenda van de Raad Werkgelegenheid en Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken van 9 en 10 juni 2008 (21 501-31, nr. 147);**
- **BNC-fiche Besluit inzake socialezekerheidshandhaving (brief van de staatssecretaris voor Europese Zaken d.d. 27 maart 2008) (22 112, nr. 627);**
- **fiche Mededeling inzake de toepassing van de Richtlijn Informatie en Raadpleging (22 112, nr. 635);**
- **de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 15 mei 2008 over de uitspraken van het Europese Hof van Justitie (29 407, nr. 80).**

Van dit overleg brengen de commissies bijgaand beknopt verslag uit.

Vragen en opmerkingen uit de commissies

De heer **Ulenbelt** (SP) wijst op een de situatie bij schoonmaakbedrijf Menke, dat in januari jongstleden het schoonmaakwerk van een Nederlands bedrijf overnam. Het betreft werk in park Heijderbos van Center Parcs in Noord-Limburg. Bij Menke werken 100 Duitse en 100 Nederlandse schoonmakers. FNV Bondgenoten meldt dat de Duitsers een euro minder per uur krijgen dan de Nederlanders. De Duitsers krijgen geen vakantiegeld en evenmin toeslagen voor weekenden en feestdagen. Zieke Duitsers wachten op hun loon. Actieve vakbondsleden hebben een dreigbrief van Menke ontvangen.

De minister dient helderheid over deze casus te verschaffen. Leeft het bedrijf Menke de cao na? Wordt de Wet arbeidsvoorwaarden grensoverschrijdende arbeid (WAGA) nageleefd? Is de minister bereid om Center Parcs aan te spreken op zijn verantwoordelijkheid? Het gaat erom dat de schoonmakers krijgen waar zij recht op hebben.

De minister heeft geruststellende woorden gesproken naar aanleiding van

de uitspraken van het Europese Hof van Justitie in de zaken Viking, Laval en Rüffert. Deze uitspraken zouden collectieve acties in Nederland niet kunnen treffen. Maar wat is de gang van zaken als een cao nog niet verbindend is verklaard, zoals in de schoonmaakbranche het geval is? De detacheringsrichtlijn blijkt niet bestand te zijn tegen de heilige principes van het vrije verkeer van diensten en kapitaal. De arbeidsverhoudingen in Finland, Duitsland en Zweden worden door de uitspraken ondermijnd. Zal de minister deze landen steunen in een mogelijke wijziging van de richtlijn, opdat sociale dumping voorkomen wordt?

Tot op heden was er een blokkerende minderheid tegen een opt-out in de arbeidstijdenrichtlijn. Het Sloveense voorzitterschap wil de maximumarbeidstijd verhogen van 60 naar 65, inclusief aanwezigheid. Hoe zijn dergelijke arbeidstijden te rijmen met uitgangspunten van veiligheid en gezondheid, van het combineren van arbeid en zorg? De minister mag op geen enkele manier akkoord gaan met de opt-out en met het oprekken van de arbeidstijd.

Bij de vormgeving van pensioenstelsels lijkt subsidiariteit op zijn plaats. Het argument van de mobiliteit van werknemers is te gering om vanuit Europa nationale pensioenstelsels op de schop te nemen. Europa moet stoppen met de pensioenrichtlijn.

Ook bij uitzendkrachten lijkt subsidiariteit wenselijk. Landen moeten zelf bepalen hoe ze met uitzendarbeid omgaan.

Mevrouw **Timmer** (PvdA) vindt het zeer onwenselijk als het dossier van de arbeidstijdenrichtlijn en de uitzendrichtlijn aan elkaar worden gekoppeld. De arbeidstijdenrichtlijn is een slepende kwestie geworden. Terecht is aanwezigheid op de werkplek tot werktijd bestempeld. Een stevige richtlijn kan bescherming aan werknemers bieden, zeker in seizoenarbeid. De opt-out roept bedenkingen op. Het rekken van de arbeidsduur tot 60 uur, te berekenen over drie maanden, lijkt niet echt uitvoerbaar. Wie zou hierop moeten toezien? Principieel gezien is een werkweek van 60 uur veel te lang. Het gaat in tegen de geest van de richtlijn, die gericht is op normalisering en regulering van arbeidstijden. Met deze opt-out blijft daarvan niet veel over. Hoe denkt de minister uitbuiting en onvrijwillig lang werken tegen te gaan? Een groot deel van misbruik door malafide werkgevers vindt plaats in de seizoenarbeid. De richtlijn moet daar paal en perk aan stellen, maar in het huidige voorstel is een uitzondering mogelijk waardoor contracten tot een duur van vier maanden niet onder de arbeidstijdenrichtlijn zouden vallen.

De indruk bestaat dat de minister met het compromis wil instemmen om de problematiek rond de arresten-SIMAP en -Jaeger op te lossen. Het voorstel lijkt echter eerder een oplossing voor werkgevers die tegen de regels handelen dan een extra bescherming van arbeiders tegen abnormaal lange werkweken.

Er moet goede regelgeving komen voor grensoverschrijdend uitzendwerk. De regering heeft altijd een goede positie ingenomen, ook inzake de wachtperiode. Op een gegeven moment was sprake van een wachttijd van zes maanden. Uitzendkrachten uit andere lidstaten zouden pas na die periode hetzelfde loon krijgen als gewone arbeiders. De regering moet zich blijven inzetten voor het afschaffen van de wachttijd. Klopt het dat zij van plan is, in te stemmen met een wachttijd van twaalf weken? Daarmee zou seizoenarbeid grotendeels buiten de regeling komen te vallen. De richtlijn heeft dan weinig waarde meer.

Het is goed dat de overdraagbaarheid van pensioengelden uit het voorstel voor een pensioenrichtlijn is verwijderd. De wachttijden dienen zo kort mogelijk te zijn, maar het is duidelijk dat de pensioenstelsels in de lidstaten soms sterk verschillen. Een opt-out moet vermeden worden. Met name voor de slapers is het belangrijk dat er snel overeenstemming wordt bereikt, zodat hun pensioenen in den vreemde waarde krijgen. Wat zijn de plannen met de omzettings- en overgangstermijn? Het dreigt wel heel

lang te duren voordat de richtlijn uiteindelijk effect heeft. Een uitzonderingspositie voor bepaalde landen zou betekenen dat voor verschillende landen verschillende eisen gelden. De regering dient zich in te zetten voor een zo eenduidig mogelijke richtlijn.

De heer **Blok** (VVD) wil meer helderheid over de consequenties voor Nederland van de arbeidstijdenrichtlijn. Wordt het wel of niet duurder? Welk Nederlands belang is gediend bij het Besluit inzake socialezekerheidshandhaving? Door de export van uitkeringen in een overeenkomst van de EU vast te leggen, is Nederland ten aanzien van Tunesië, Algerije en Israël niet meer autonoom bevoegd. Er wordt dus bewust een bevoegdheid bij de Unie gelegd. Er wordt gesproken van ouderdomspensioenen, maar ook van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen voor zover de arbeidsongeschiktheid voortvloeit uit een arbeidsongeval. Nederland kent dat onderscheid niet dus de vraag is hoe dit zal worden toegepast. Hoe zal worden omgegaan met de sollicitatieplicht die gekoppeld is aan gedeeltelijke arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, en de mogelijkheid om te keuren? Wat zijn de gevolgen voor de kinderbijslag en het kindgebonden budget?

In een van de fiches wordt gesproken over het op peil houden van competenties bij de jeugd. Niemand is daarop tegen, maar wat heeft Europa daaraan toe te voegen?

De heer **Koppejan** (CDA) vraagt zich af of het voorstel voor de arbeidstijdenrichtlijn betekent dat het maximum van 60 uur per week nog verder opgerekt kan worden tot bijvoorbeeld 70 uur als werkgevers een vakbond kunnen vinden waarmee zij een cao afsluiten waarin dit wordt toegestaan. De minister wil akkoord gaan, mits aan de opt-out strenge voorwaarden worden verbonden. Aan welke voorwaarden denkt hij? Wat zijn de veranderingen voor de Nederlandse situatie?

Een uitzendrichtlijn voor de gelijke behandeling van uitzendkrachten verdient steun. Hoe ver wil de minister gaan in het tegemoetkomen aan lidstaten die geen wettelijk systeem voor het afsluiten van cao's kennen of geen praktijk van algemeenverbindendverklaring hebben? Een ongelijk speelveld moet worden voorkomen.

Terecht zijn mede door de inspanningen van de minister aanpassingen aangebracht in de voorliggende pensioenrichtlijn. Een drempelperiode mag echter maximaal één jaar bedragen. Verwacht de minister een politiek akkoord?

Voor het Beijing Platform for Action zijn goede thema's gekozen, maar tot welke extra inspanningen voor Nederland zal dit leiden?

Nederland mag niet zomaar goedkeuring verlenen aan bepalingen voor de coördinatie van socialezekerheidsstelsels met landen waarmee Nederland geen bilateraal handhavingsverdrag heeft. Het gaat om de export van ouderdomspensioenen, nabestaandenpensioenen en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen. Er is dan geen handhavingsbeleid meer mogelijk gebaseerd op Wet beperking export uitkeringen. Met Algerije heeft Nederland geen handhavingsverdrag. Als de export van uitkeringen in overeenkomsten van de Unie met derde landen wordt vastgelegd, is Nederland niet meer autonoom bevoegd in de beslissing om uitkeringen al dan niet te exporteren. Welke impact hebben de associatiebesluiten op de huidige bilaterale handhavingsverdragen? Export van uitkeringen mag niet eerder plaatsvinden dan nadat handhavingsafspraken zijn gemaakt met het desbetreffende land.

Antwoord van de minister

De **minister** wijst in reactie op de casus van de heer Ulenbelt op het vrije verkeer van diensten. Vanwege de mogelijkheden voor Nederlandse bedrijven om elders diensten te verrichten, heeft Nederland daar alle

belang bij. Als de regels geschonden zijn, is het aan de rechter om daarover een oordeel te vellen. De Nederlandse arbeidsvoorwaarden kunnen niet in alle gevallen van toepassing worden verklaard op bedrijven die van buiten Nederland diensten verrichten. De minister zal in een later stadium op de specifieke casus terugkomen.

Volgens de detacheringsrichtlijn zijn de minimumvoorschriften van het land waar gewerkt wordt van toepassing, daaronder begrepen algemeen verbindend verklaarde cao-bepalingen. Als er geen algemeen verbindend verklaarde cao is, zal worden teruggevallen op de minimale wettelijke bepalingen. Wat het loon betreft, is dat de Wet op het minimumloon. In landen als Zweden, waar minimumlonen bij cao kunnen worden vastgesteld, kan er bij een niet algemeen verbindend verklaarde cao niet op iets worden teruggevallen. Zweden kan dat verhelpen door een wet op het minimumloon op te stellen. In een onlangs gehouden overleg met de Zweedse minister is dit overigens niet als een zorgpunt opgebracht. Over de arbeidstijdenrichtlijn, de uitzendrichtlijn en de pensioenrichtlijn wordt al lange tijd gesproken. Nederland heeft er belang bij dat er beslissingen worden genomen. Daarbij moet soms een deal worden gesloten. De voorstellen moeten beoordeeld worden tegenover het alternatief dat er geen besluiten worden genomen. Voor de arbeidstijdenrichtlijn betekent voortzetting van de huidige situatie een onbeperkte opt-out en een definitie van arbeidstijden die van toepassing is op gewerkte en geruste uren. Nederland heeft vastgesteld dat het wenselijk is om de richtlijn op deze punt aan te passen. Het voorstel bevat een opt-out voor een maximumarbeidstijd van 60 uur, dan wel 65 uur als ook rusttijden meetellen. Ten opzichte van de bestaande situatie is dat winst. Het stelt grenzen aan wat in andere landen als opt-out aanvaardbaar is. Aangezien het voorstel ook een betere definitie van arbeidstijd bevat, is die maximale arbeidsduur aanvaardbaar. In mindere mate geldt dit voor de vier maanden, mede gezien de huidige situatie, waarin er geen grens is. Overigens zal de minister trachten, de periode verkort te krijgen. Het met kunst- en vliegwerk verder oprekken van de arbeidstijd met behulp van een door de werkgever opgerichte vakbond, zal aan het Europese Hof van Justitie kunnen worden voorgelegd. Dat hof toetst dan of sprake is van een cao. Al vele jaren wordt gestreden over de uitzendrichtlijn. Wat moet de wachttijd zijn voordat gelijke behandeling van toepassing is? Voor Nederland is dit een vreemde vraag, maar bedacht moet worden dat bijvoorbeeld het Verenigd Koninkrijk situaties van re-integratie tot het begrip «uitzendwerk» rekent. Het huidige voorstel behelst een wachttijd van nul, alsmede een afwijkingsmogelijkheid via cao's en een nationaal akkoord. Dat laatste heeft een link met de uitzondering van twaalf weken. In het Verenigd Koninkrijk is bij nationaal akkoord recentelijk tot een afwijking van twaalf weken besloten. Dit specifieke nationaal akkoord tussen sociale partners heeft instemming van de Britse overheid.

In het grensverkeer is sprake van substantiële belemmeringen rond pensioenen, met name voor Nederlanders die over de grens werken. In het Nederlandse systeem valt men na twee maanden onder de pensioenbepalingen. In Duitsland is het regel dat de werknemer pas na vijf jaar een aanvullend pensioen opbouwt. Nederlandse werknemers die minder dan vijf jaar in Duitsland werken, missen dit voordeel. Bij een verandering van baan begint de termijn opnieuw te lopen. De belangen van het vrije verkeer binnen de EU moeten afgewogen worden tegen de gevolgen van een pensioenrichtlijn voor het Nederlandse systeem. In een groot aantal landen worden nieuwe systemen van aanvullende pensioenen ontwikkeld. Het is van belang dat in die ontwikkeling een zekere convergentie plaatsvindt. De systemen mogen geen belemmering voor de mobiliteit worden. Vanuit die optiek is er een duidelijk Europees belang. Of de uitwerking Nederland past, is vraag twee. Als het huidige voorstel op de agenda zou staan, zou het vermoedelijk niet door Nederland worden geaccepteerd. Wordt het met de nieuwe arbeidstijdenrichtlijn duurder voor Nederland?

Indertijd zijn cao's afgesloten ervan uitgaande dat rusttijd geen arbeidstijd is. Toen werd bepaald dat rusttijd ook werktijd is, hebben deze cao's enerzijds geleid tot een enorme verhoging van de beloning. Immers, het vastgestelde tarief moest ook over de geruste uren uitbetaald worden. Anderzijds moesten bij globale bedragen de geruste uren daaronder begrepen worden. De richtlijn brengt verheldering aan inzake de grens tussen beide en is daarmee input voor toekomstige cao-onderhandelingen. De verandering heeft bij het overleg over een nieuwe brandweer-cao geleid tot vrij scherpe tegenstellingen. Dat is geaccommodeerd. Tegelijkertijd blijft het onwenselijk om permanent uit te gaan van de huidige richtlijn. Een wijziging is dus aantrekkelijk, zij het dat deze tot nieuwe discussies aanleiding zal geven.

De associatieakkoorden hadden doorgaans de implicatie dat uitkeringen geëxporteerd moesten worden. Met handhavingsverdragen heeft Nederland er een aantal voorwaarden aan verbonden. De Nederlandse inzet is gericht op het behouden van die ruimte. Er zijn ook in het Nederlandse belang structuren voor bilaterale samenwerking aanvaard. Het is goed dat dit aspect nu ook binnen de EU erkend wordt. De inzet is erop gericht om de handhavingsverdragen een plaats binnen de besluiten te geven. Met het fiche wordt een reactie op de voorstellen gegeven. Te zijner tijd zal er mogelijk met gekwalificeerde meerderheid over worden besloten. Voorkomen moet worden dat Nederland dan een geïsoleerde positie heeft. In het associatiebesluit met Algerije moeten zo goed mogelijke handhavingsafspraken worden vastgelegd. Vervolgens zal de Nederlandse wetgeving inzake schorsing en beëindiging van een uitkering in beginsel worden toegepast. Het gaat erom dat er door de associatieraad besluiten worden genomen over onderwerpen die binnen de associatieovereenkomst passen.

Over arbeidsongeschiktheidsuitkeringen beslist het UWV. Het wijst een arts naar eigen keuze aan. Het zal onderzoek moeten doen of sprake is van een arbeidsongeval dan wel een beroepsziekte. Arbeidsongeschiktheidsuitkeringen worden geëxporteerd. Als iemand niet solliciteert, gelden de normen van WAO en WIA. Daarbij speelt de controle in het land van herkomst een rol. Dat aspect wil Nederland in de associatiebesluiten erkend hebben. Voor niet-genoemde uitkeringen, zoals de kinderbijslag, die niet geëxporteerd wordt, hebben de besluiten geen consequenties. Bij het punt van het op peil houden van de competenties van kinderen gaat het om het uitwisselen van ervaringen. Daarmee worden de mogelijkheden van erkenning van die ervaringen vergroot, hetgeen bepalend kan zijn voor de toelating tot opleidingen in andere landen.

Het Beijing Platform for Action is een initiatief dat onder meer door de ministers voor emancipatiezaken tot stand gekomen is. Het gaat om het ontwikkelen van indicatoren om landen vergelijkbaar te maken.

Nadere gedachtewisseling

De heer **Ulenbelt** (SP) vraagt de minister om kritische geluiden uit andere landen over de detacheringsrichtlijn welwillend tegemoet te treden. Sociale standaarden moeten boven het vrije verkeer gaan. Daarnaast moet een maximumwerktijd van 65 uur worden afgewezen.

Mevrouw **Timmer** (PvdA) is bepaald niet enthousiast over de arbeidstijdenrichtlijn, ook omdat contracten met een duur van minder van vier maanden er niet onder vallen. De richtlijn is net als de uitzendrichtlijn bedoeld voor bescherming van de werknemer en voorkoming van uitbuiting. Beide richtlijnen dreigen nu echter weinig aan deze doelen bij te dragen.

De heer **Blok** (VVD) herinnert aan zijn vraag naar het Nederlandse belang bij het door de EU regelen van de export van uitkeringen. Zijn de kosten

die gemoed zijn met het exporteren van uitkeringen, in de weging meegenomen? De uitvoeringskosten per uitkeringsgerechtigde kunnen erg hoog uitpakken.

De heer **Koppejan** (CDA) beseft dat soms richtlijnen moeten worden geaccepteerd die weliswaar een Europese verbetering realiseren, maar die voor Nederland bepaald niet ver genoeg gaan. Hij vindt het overigens goed dat de pensioenrichtlijn niet voor de komende Raad op de agenda staat, want daarvoor zou de afweging wel eens negatief kunnen uitpakken.

De **minister** wijst erop dat het niet aan het oordeel van de afzonderlijke lidstaten overgelaten wordt hoe zij de bepalingen in hun eigen land uitleggen als zaken in een richtlijn zijn vastgelegd. Daarvoor bestaat er een Europees Hof van Justitie, hetgeen een belangrijke waarborg voor het functioneren van de EU is.

Het hangt af van de strekking van kritische geluiden over de detacheringsrichtlijn om te bepalen of ze al of niet gesteund moeten worden. De Kamer zal worden ingelicht over de eventuele kritische geluiden en over de wijze waarop de minister ermee is omgegaan. De detacheringsrichtlijn bevestigt juist dat het vrije verkeer geen afbreuk mag doen aan de minimale sociale normen in een lidstaat.

Wat de opt-out betreft is er ten opzichte van de vorige bespreking slechts de toevoeging van 65 uur, mits de rusttijd erbij wordt gerekend. Dit kan niet als een wezenlijke verandering worden gezien. De minister zal streven naar een verkorting van de minimumduur van vier maanden, daarbij rekening houdend met de huidige situatie, waarin er geen sprake is van beperkingen.

Van de uitzendrichtlijn gaat wel degelijk ook bescherming uit. Het beginsel is dat er geen wachttijd komt. Er is slechts een bepaalde uitzondering, omgeven met een aantal waarborgen. De termijn van twaalf weken geldt slechts indien sprake is van een nationaal akkoord. Voor het overige geldt de eis van cao's.

Door erkenning van het belang van Europese regeling van de export van uitkeringen wil de minister voorkomen dat de associatiebepalingen zo uitgelegd worden, dat moet worden geëxporteerd zonder dat er iets aan handhaving kan worden gedaan. Het streven is gericht op een zo groot mogelijke ruimte voor beëindiging en schorsing van de export. Daaronder valt het hele handhavingsbeleid.

Als iemand het recht heeft om de vruchten van verzekeringen mee te nemen naar het land van herkomst, kan Nederland dat recht niet intrekken omdat de handhavingskosten te hoog worden. Als het om heel weinig mensen gaat, is het natuurlijk ook de vraag of het verstandig is om veel geld uit te geven voor controle.

De voorzitter van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
De Wit

De voorzitter van de vaste commissie voor Europese Zaken,
Waalkens

De adjunct-griffier van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Van de Wiel